СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 113. ВІВТОРОК, 23-го ЧЕРВНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 23, 1970 Ч. 113. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 22 червня 1970

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР ДЖАН Н. МІТЧЕЛЛ критикує Палату Репрезентантів за те, що досі не схвалила законопроєкту про обмеженен вживання наркотиків та контролю їх продажу. Цей законопроєкт схвалив Сенат ще в січні ц. р. В ньому є пункт про те, що поліція у винїмкових випадках могла б входити до мешкань запідозрених осіб без судового наказу, і тому Палата зволікає його схвалення. Мітчелл назвав становище Палати „жахливим", бо щодня в Ню Йорку вмирають від наркотиків три - чотири особи, щодня 100,000 осіб витрачають на наркотики по 45 долярів. Тому численні наркомани доконують злочини, щоб здобути фонди на заспокоєння своєї пристрасти.

СЕКРЕТАР ВНУТРІШНІХ СПРАВ Волтер Дж. Гікен стверджує, що в ЗСА зовсім немає забагато людей, тільки клопіт в тому, що вони нерівномірно розміщені. На кожну особу (чоловіків, жінок і дітей) припадає в цій країні по 11 акрів землі, але більшість населення існує тільки на кількох квадратових ярдах. 49 відсотків території ЗСА уважається за сільські терени, але 80 відсотків населення товпляться на терені, що обіймає менше як 10 відсотків території країни. Ось стейти, які мають по більше, як по 10 мільйонів населення: Каліфорнія, Ню Йорк, Пенсилвенія, Ілллиной, Огайо і Тексас. Ці стейти не мають навіть по 1,000,000 мешканців: Вайомінґ, Айдаго, обидві Дакоти, Невада, Делавер, Вермонт, Ню Гемпшир, Мейн і Ровд Айленд.

ЗСА МАЮТЬ ГОТОВІ ДО ДІЇ ракети з кількома атомовими бомбами. Представник летунства повідомив, що Стратегічна Летунська Команда перебрала відповідальність за ці перші ракети, що стоять в сильосах на летунській базі в Північній Дакоті. Там є 10 керованих ракет, і на кожній із них вміщені три атомові бомби. Повідомлення про бойову готовість цих ракет із потрібними бомбами — це новий крок в оборонній війні. „Мінутмени 3" заступають своїх попередників — „мінутменів" 1 і 2. „Мінутмени" 3 зможуть продертися через ворожу оборону.

ТОРГОВЕЛЬНА ПАЛАТА ЗСА схвалює економічну політику республіканського Уряду. Торговельна Палата підтримує плян Президента зорганізувати комісію в справі продукції, яка алярмувала б суспільство про інфляцію, та другу комісію, завданням якої регулювати урядові закупи. Виконний віце - президент Торговельної Палати Арк Н. Бут написав до Ніксона окремого листа, в якому схвалює економічні заходи Уряду та підкреслює, що Уряд повинен дбати про те, щоб федеральний бюджет не був дефіцитовий. Бут признає, що збалянсований бюджет можливий аж в 1972 році.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „СОЮЗ 9" ВЕРНУВСЯ на Землю 19 червня ц. р., 47 миль на захід від Караґанди в Казахстані, після того, як перебув у космосі 17 днів, 16 годин і 59 хвилин. Пасажири — полк. Андріян Ніколаєв і інж. Віталій Севастіянов — у доброму здоров'ї. Попередній рекорд перебування у космосі встановили були полк. Франк Борман і капт. Джеймс Ловелл, що перебували на „Джеміні 7" 13 днів, 18 годин і 35 хвилин.

АМЕРИКА СПРИЯЄ приступленню Еспанії до Атлантійського Союзу (НАТО) — заявив на пресовій конференції у Мадриді американський секретар оборони Мелвін Лерд. Він прибув до Еспанії на 5 днів для переговорів у справі продовження договору про американські військово-летунські бази в Еспанії. Британія (за її соціялістичного уряду), Норвеґія і Данія, що мають соціялістичні уряди, як також Бельгія і Голляндія противставляться участі Еспанії в НАТО з уваги на авторитарний режим Франсіска Франка в Еспанії.

ДВА ЯПОНСЬКІ МІНІСТРИ ПРИБУЛИ до Вашинґтону: міністер закордонних справ Кіічі Аічі і міністер закордонної торгівлі та промислу Кіічі Міязаві. Вони переговорюють у болючій для обох держав справі імпорту-експорту шовків і вовняних матеріялів, що їх продукується в ЗСА і Японії і які є для тих обох держав конкуренційним товаром. Ці обидва японські міністри загрозили своєю димісією і кризою японського уряду, якщо ЗСА не поступляться їх вимогам.

ПРЕДСТАВНИКИ 12-ОХ АРАБСЬКИХ ДЕРЖАВ ПРИБУЛИ до столиці Лібії Тріполі на маніфестаційне відсвяткування переходу під суверенність Лібії великої американської морсько - летунської бази в Вілусі. Американці евакуювали ту базу й передали її Лібії 11 червня ц. р. Між прибулими були також єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер і йорданський король Гуссейн. Прем'єром Лібії є тепер 27-річний полковник Муаммар ель-Кваддафі, голова військової змови, внаслідку якої скинено старого короля Ідріса й проголошено Лібію республікою.

Футболісти Бразилії здобули Чашу Світу

У фінальних змаганнях за Чашу Світу, які відбулися минулої неділі, 21-го червня на стадіоні Азтек в Мехіко Сіті, футбольна репрезентація Бразилії перемогла з рахунком 4:1 збірну Італії і цим самим здобула звання першуна і Чашу Світу. Це була вже третя перемога Бразилії в грах за Чашу Світу, які започатковано ще в 1930 року та переводять що чотири роки, і завдяки цим трьом перемогам Бразилія здобула на власність славну чашу Жюля Ріметa, найвищий трофей міжнародного футболу. В першій півгрі рахунок розпочав славний Пеле, здобуваючи перші ворота для Бразилії на 18-ій хвилині. Але ще перед перервою італійці вирівняли зі стріду Боніcена на 37-ій хвилині. В другій півгрі середнє поле повністю опанували бразилійці, стріляючи ще троє воріт, що їх випрацював „король футболу" Пеле, правдиве ім'я та прізвище якого Едісон Арантес. Ці ворота впали на 65-ій, 71-ій та 87-ій хвилинах змагань, яким приглядалося 112,000 симпатиків футболу на стадіоні та мільйони глядачів при телевізорах. Поміж глядачами на стадіоні Азтек був президент Мексика Ґуставо Діяз Ордаз, міністер закордонних справ Бразилії Гібсон Барбоза, президент сенату Італії Амінторе Фанфані і дорадник президента ЗСА Генрі Кіссінґер.

В змаганнях за третє місце світових першостей, які відбулися день раніше, Німеччина перемогла Уруґвай з рахунком 1:0.

15,000 ОСІБ ВЗЯЛО УЧАСТЬ У ВЕЛИЧАВИХ СВЯТКУВАННЯХ ДНЯ ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ В ТОРОНТІ

Торонто. — Біля 15,000 осіб, у цьому тисячі молоді, взяли участь у великих урочистостях Дня Помісної Української Католицької Церкви, що відбулися за благословенням Ієрархії цієї Церкви та старанням Координаційного Комітету Українських Організацій Канади і ЗСА минулої неділі, 21-го червня, на великій Виставковій Площі. Програма святкувань складалася з двох частин: Богослужебної о год. 10.30 рано та концертової о год. 3-ій по полудні. Архиєрейську Святу Літургію відправив ВПреосв. Митрополит Максим Германюк у співслуженні Владик Преосв. Ніла Саварина, Преосв. Ярослава Габра та Преосв. Ісидора Борецького. Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, не маючи можливости взяти особисту участь у цих святкуваннях, переслав передане на магнетозаписній тасьмі привітання-побажання. Привітання надіслав також Митрополит Амвросій Сенишин та інші Владики, які не могли взяти особистої участи у святкуваннях. Співслужили о. мітрат д-р Василь Кушнір та о. мітрат Петро Хомин Дияконували о. Богдан Остапович та о. Роман Набережний. До Служби Божої співав чоловічий хор СУМ „Прометей" під диригентурою мґра Василя Кардаша. Порядку під час Богослуження пильнували пластуни в одностроях під проводом пл. сен. Омеляна Тарнавського.

Концертову частину започатковано відігранням канадського, американського і українського національних гимнів у виконанні оркестри торонтського осередку СУМ „Батурин" під диригентурою мґра Василя Кардаша. Опісля відбулася дефіляда молодіжних організацій ,в якій взяло участь понад 1,000 пластунів і сумівців. Дефілядою проводили голова Крайової Управи СУМ мґр Т. Буйняк та голова Пластової Станиці Р. Вжесневський. Вікрив свято коротким словом д-р Юліян Пелех, голова Координаційного Комітету Українських Організацій Канади і ЗСА для здійснення Патріярхату УКЦеркви. З окремими привітаннями виступали Владика Митрополит Максим Германюк, Єпископи Ніл Саварин, Ярослав Габро, Ізидор Борецький і о. мітрат д-р Василь Кушнір, а з громадян д-р Микола Кушпета, заступник голови Координаційного Комітету д-р Юрій Городиловський, проф. д-р Василь Маркусь, д-р Михайло Марунчак, від Президії Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців привітання виголосив Йосип Лисогір, а від Екзекутиви УККА ред. Ігнат Білинський. У мистецькій частині програми взяли участь мішаний хор Свято - Миколаївської Церкви в супроводі струнної оркестри під диригентурою проф .Івана Коваліва, чоловічий хор „Прометей" з Чикаґа під диригентурою Романа Андрушка, з'єднані дівочі хори „Веснівка" з Торонта і „Черемшина" з Чикаґа під диригентурою Квітки Зорич-Кондратської, чоловічий танцювальний ансамбль МУНО „Калина" під проводом Семена Джуґана та згадана оркестра СУМ „Батурин" під проводом мґра В. Кардаша. Мистецьку програму уклав всч. о. В. Жолкевич, а проводив програмою Юрій Кармянін. Свято закінчено співом „Боже Великий".

Пенсилвенійська залізниця реорганізується на основі закону про банкрутство

Ню Йорк. — Пенн Сентрал Транспортейшен Компані внесла просьбу до суду, щоб вона могла переорганізуватися на основі зголошеного в суді банкрутства. Компанія дістала судовий дозвіл на реорганізацію і запевнила своїх 94,000 працівників, що вони можуть спокійно працювати далі, і що рух на особових і вантажних поїздах відбуватиметься нормально. Пен-Сентрал Залізнича Компанія мусіла внести просьбу про оголошення законного банкрутства, бо в трьох місяцях цього року, від січня до березня, втратила 62.7 мільйона долярів. Ті фірми, які мають грошові претенсії до Компанії, не зможуть домагатися негайної заплати їхньої належности, бо про це рішатиме визначений судом суддя, який матиме нагляд над фінасами компанії, що повідомила про своє банкрутство. Пен-Сентрал Залізнична Компанія — це найбільша залізнича система в цій країні.

АРТУР ҐОЛДБЕРҐ ПРИГАДУЄ СОБІ „УКРАЇНСЬКІ ПАМПУШКИ"

Колишній суддя Найвищого Суду і колишній головний репрезентант ЗСА в Об'єднаних Націях а тепер кандидат на демократичного кандидата на губернатора стейту Ню Йорк народився в Америці, але його батьки приїхали з України і він досі пам'ятає „українські пампушки" — як це він заявив під час зустрічі і сніданку з представниками Українського Відділу Демократичної Партії 12-го червня. Кандидатура амбасадора Ґолдберґа на губернатора ньюйоркського стейту буде вирішена в правиборах у вівторок 23-го червня. На фото, зняте з нагоди згаданої зустрічі, стоять (зліва): голова Українського Відділу Демократичної партії стейту Ню Йорк Володимир Клавсник, амбасадор Артур Ґолдберґ, голова Українського Відділу Крайового Комітету Демократичної партії Йосип Лисогір та стейтовий сенатор і кандидат на заступника губернатора Бейсіл А. Патерсон.

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУВСЯ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС СЛОВАКІВ

Ню Йорк. — Наприкінці минулого тижня, 19-21 червня ц.р. відбувся тут Світовий словацький конґрес, який своїм перебігом та вислідом, як і причинами та цілями нагадує перший Світовий Конгрес Вільних Українців. У Конґресі взяло участь 147 делеґатів з таких країн поселення словаків: ЗСА, Канада, Бразилія, Арґентина, Чіле, Швеція, Швайцарія, Західня Німеччина, Британія, Італія, Австралія і Нова Зеляндія. Конґрес займався різними засадничими питаннями словацького життя в різних країнах поселення, схвалв маніфест і обрав організаційну верхівку. У маніфесті говориться про конечність створення цілком самостійної словацької держави. Президентом Екзекутиви став Степан Роман, словацький фінансіст з Торонта, генеральним секретарем став Іван Войтіх Стевенс з Торонта. Кожне поселення словаків у світі матиме в Екзекутиві по одному представникові, який буде заступником президента. У Конґресі взяли участь численні духовники, між ними єпископи Павло Гніліца з Риму, А. Г. Грутка з Чикаґа та Михайло Руснак з Торонта. 21 червня відбувся бенкет, на якому сенатор Джан Д. Товер відчитав привіт від президента Ніксона. Були приявними члени Конґресу з обох партій та представники національних організацій. Від Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців приявними були Юліян Ревай і д-р Михайло Сосновський та від Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки — Петро Пуцило.

Едвард Гіт став прем'єром Британії — Алек Даґлес-Юм — міністер закордонних справ

Лондон. — Королева Єлисавета II призначила на нового прем'єра Британії голову переможної в парляментарних виборах з 18-го ц. м. Консервативної партії 56-річного „старого парубка", Едварда Гіта. Гіт склав уже свій уряд, в якому міністром закордонних справ став колишній прем'єр і міністер закордонних справ, аристократ і багатир сер Алек Даґлес Юм, міністром внутрішніх справ Реджінальд Мавдлінґ, канцлером скарбу Айен Мек Лід, а секретарем (міністром) військових справ колишній перший лорд адміралітії лорд Каррінґтон. Репрезентантом уряду для справ переговорів про приступлення Британії до Европейської Економічної Спільноти призначено титулярного лідера Консервативної Партії Антоні Барбера. Прем'єр Едвард Гіт заявив, що його уряд дбатиме за „тяглість" в британській закордонній і внутрішній політиці. За остаточним виборчим підрахунком Консервативна партія здобула 330 мандатів замість 262, Партія Праці здобула 287 мандатів на місце попередніх 346, Ліберальна партія має тепер у палаті громад тільки 6 послів замість попередніх 13, а інші дрібні групи мають разом 7 представників. Таким чином консервативні мають в палаті громад 30 послів більше, як разом інші партії. Шотляндські націоналісти втратили свій давній один мандат, але відзискали його з іншої округи, зате валійські націоналісти втратили свій мандат без рекомпенсанти. З Північної Ірляндії ввійшли до британської палати знову протестантський пастор Ієн Перслі, антикатолицький екстреміст, і завзята його противниця, відважна 22-річна Бернадетт Девлін. Найболючішими для Партії Праці втратами була поразка колишнього міністра закордонних справ Джорджа Бравна і вдови по колишньому британському міністрі закордонних справ Енюрині Бівені, Дженні Лі. Президент Ніксон вислав ґратуляційну депешу новому прем'єрові Едвардові Гітові й депешу із висловом співчуття Гаролдові Вільсонові.

СССР і його сателіти нараджуються в Будапешті про „безпеку Европи"

Будапешт. — Міністри закордонних справ Совєтського Союзу, Мадярщини, Румунії, Болгарії, Чехо - Словаччини, Польщі й Східньої Німеччини переводять в столиці Мадярщини дводенні наради у зв'язку з совєтським проєктом скликати панєвропейську конференцію задля підписання колективного пакту безпеки. Рада Атлантійського Союзу (НАТО) погодилась в принципі на ту пропозицію, прийнявши 27 травня ц. р. у Римі резолюцію, яка висловила готовість західніх держав взяти участь в конференції із СССР та його сателітами плюс невтральні держави Европи, під умовою, що перед тим така конференція буде належно підготована. Членські держави НАТО відкидають суґестію Совєтів, щоб обмежитись до голословної декларації про неаґресію, але запевнити Европі розмірну безпеку — відтягненням збройних сил з Центральної Европи на відповідну віддаль і за відповідним пропорційним відношенням обопільних сил.

Інж. Володимир Шехович, видатний професіоналіст та громадський і пластовий діяч, помер в Ню Йорку

Ню Йорк. — Минулої суботи, 20-го червня, тут несподівано помер на 60-му році життя сл. п. інж. Володимир Шехович, видатний професіоналіст та громадський, зокрема, пластовий діяч. Народжений в Криниці біля Дрогобича 29-го червня 1910 року, сл. п. інж. В. П. Шехович закінчив студії цивільної інженерії на Політехніці у Львові в 1939-му році, бувши активним в студентському і громадському житті. Опинившись на еміґрації в Західній Німеччині, був головою Крайової Пластової Старшини на британську зону. В 1950-му році він і його брат Роман разом зі своїми родинами виїхали на Цейлон та працювали в державній фірмі при наводнюванні великих обширів. Довша стаття д-ра інж. Романа Шеховича про цю працю на Цейлоні була надрукована в ювілейному альманасі. УНСоюзу на 1954-ий рік. В 1960 році св. п. інж. Володимир Шехович приїхав разом з родиною до ЗСА, працюючи в інженерських фірмах. Був активним членом Т-ва Українських Інженерів, членом Крайової Пластової Старшини, Пластової Фундації та Управи Пластової Оселі на „Вовчій Тропі" в Іст Четтемі, Н.Й. Був членом УНСоюзу та головою Контрольної Комісії 194-го Відділу.

Представник ЦК АБН д-р Стібор Покорни відвідав Канцелярію УНС і „Свободу"

Під час відвідин в Головній Канцелярії УНСоюзу. Сидять (зліва): ред. А. Драган, заступник гол. предсідника Володимир Сохан, гол. предсідник Йосип Лисогір, генеральний секретар АБН д-р Стібор Покорни, представник ОВФ д-р Степан Галамай та гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Словацький генеральний секретар Центрального Комітету Антибольшевицького Бльоку Народів д-р Стібор Покорни прибув із Мюнхену до ЗСА в справах АБН та для участи в Словацькому Конґресі в Ню Йорку, що відбувався в днях 19-21 червня 1970 р. У п'ятницю 19-го д-р Стібор Покорни в товаристві представників Організацій Визвольного Фронту д-ра Степана Галамая й інж. М. Шпонтака відвідав Канцелярію УНСоюзу та редакцію „Свободи", відбувши тут інформативні розмови і познайомившись із працею УНСоюзу. Д-р С. Покорни бере активну участь у праці АБН вже понад 20 років, виїздив на міжнародні з'їзди, брав участь у політичних маніфестаціях, підготованих ЦК АБН в Англії, Франції, Німеччині й ін. країнах. Тепер він виконує обов'язки генерального секретаря ЦК АБН, на місці покійного сл. п. князя Накашідзе.

Д-р С. Покорни сказав, що на Словацькому Конґресі він буде активізувати участь словацької спільноти у відзначуванні Тижня Поневолених Націй, спільно з іншими представниками народів, та взагалі активізувати словаків у ЗСА, яких є понад півмільйона, у їхній співпраці з Антибольшевицьким Бльоком Народів, завданням якого є сприяти розвалу московсько-большевицької імперії СССР. Як гість із Европи, він візьме участь у Тижні Поневолених Націй в ЗСА, зокрема 12 липня, буде на Богослуженні в катедрі св. Патрика в Ню Йорку, де Архиєрейську Службу Божу в інтенції поневолених народів відправить Владика Йосип Шмондюк, зі Стемфорду, а проповідуватиме о. Десґер. Д-р С. Покорни звернув у розмові також увагу на важливість запляновано на 4-те липня у Вашингтоні демонстрації, в День Незалежности Америки. Д-р С. Галамай повідомив, що українці з рамени ПАБНА і Організацій Визвольного Фронту візьмуть активну участь як у Вашингтонській демонстрації, так і у відзначуванні Тижня Поневолених Націй, спільно з усією українською громадою. На Словацькому Конґресі в Ню Йорку мали виступати представники з привітами від УККА і від Американських Приятелів АБН, під керівництвом інж. Михайла Шпонтака. Увечорі у п'ятницю д-р Стібор Покорни відбув товариську зустріч в Асторії з представниками народів, які входять до АБН.

Українська громада відвела на вічний спочинок св. п. Антона Малюцу

Сл. п. Антін Малюца

Джерзі Ситі. — Померлий вночі з 17 на 18 червня ц.р. в нюйоркському шпиталі на 62-му році життя видатний артист-маляр і мистецтвознавець Антін Малюца спочив в суботу 20 червня ц.р. на Українському Православному Цвинтарі в Савт Бавнд Бруку при поважному здвизі членів мистецького та громадського світу. В четвер 18 червня на першій панахиді в похоронному заведенні Ів. Ковальчика в Джерзі Ситі, яку відправив впреп. о. Антін Борса, промовляв від імені Управи Об'єднання митців-українців в Америці арт. мал. Володимир Ласовський. На панахиді 19 червня, яку відправив всч. о. Ю. Маркевич, жалібну маніфестацію вчинили Покійному, який був сеньйором - пластуном, пластуни, в імені яких промову виголосив пл. сен. Іван Нинка. Зібрані відспівали зворушливу пластунську пісню „Ніч вже йде". Похоронну Богослужбу в каплиці св. Петра і Павла в Джерзі Ситі відправив о. А. Борса, який виголосив теж прощальну промову, в якій прославляв особливо скромність Покійного і постійну готовість до послуг своїй родині, мистецтву і громаді. Над свіжою могилою у Бавнд Бруку промовляли від НТШ ред. Іван Кедрин, голова ОУМА артист-скульптор Михайло Черешньовський і представник АДУК-у Теодор Терен-Юськів. Брат Покійного Степан Малюца дякував усім приявним та цитував деякі патріотичні вірші Покійного. На похоронній тризні, що її влаштували Родина й гурт її найближчих приятелів, промовляли голова Літературно-мистецького Клюбу Борис Ржепецький, інж. І. Жуковський, ред. Лідія Бурачинська від Союзу Українок, яка ще за кілька днів перед смертю Покійного мистця отримала від нього оцінку конкурсових творів ікони св. Ольги, та арт.-мал. Петро Андрусів. Арт.-мал. Зиновій Онишкевич піддав ідею створення Стипендійної Фундації ім. Антона Малюци, яку підтримав голова ОУМА Михайло Черешньовський. Негайна збірка дала готівкою і деклараціями кількасот долярів. Окреме конто буде відкрите в Кредитівці „Самопомочі в Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Затяжні війни

Дорадник президента Ніксона у справах преси, радіо й телевізії Герберт Кляйн, вернувшися з поїздки по Південному В'єтнамі й Камбоджі, заявив колеґам-журналістам: „Не можу вам, на жаль, сказати, що війна скоро закінчиться". Сам Ричард Ніксон також не повторює фрази Линдона Джансона, що „наприкінці тунелю вже видно проблиски світла". Ніякого світла не видно і, дивлячись реалістично на стан справ у Південній Азії, треба наставлятись на довгу війну.

Головною причиною, чому ситуація на тому обширі безвиглядна, є тверде становище комуністичного Китаю. В'єтнамська війна для нього надзвичайно вигідна, бо виснажує і Америку і Совєтський Союз. Цей останній, щоб не наразитись на закид зради комунізму, мусить підтримувати Північний В'єтнам зброєю і всім іншим вирядом, перестерігаючи водночас південних азійців, що вони є тільки знаряддям у руках Пейпінґу, який змагає до завоювання Півдня Азії. Але в'єтнамські комуністи, які, зрештою, не мають до китайців ніякого сантименту, не вирікаються власних амбіцій. І тому військовий міністер Північного В'єтнаму, переможець над Францією в 50-их р.р., ген. Нґо Нґуєн Джіяп, заповів кілька днів тому, що його країна вестиме „визвольну війну" на всьому терені колишнього Індо-Китаю „аж до повної перемоги".

Президент Ніксон, започаткувавши політику „в'єтнамізації" війни, передбачив, що з В'єтнаму можна буде відкликати кругло 300.000 американського наземного війська, але решту кругло 200.000, в тому числі летунство, артилерію, технічні, санітарні й інші частини, треба буде залишити на допомогу південнов'єтнамській армії. Заповівши відкликання до кінця червня ц. р. всього американського війська в Камбоджі, Америка наспіх старається вишколити акнайбільше автохтонів і сприяє добровольчим з'єднанням вільних азійських держав на протикомуністичному фронті. Можливо, що й американськими вояками, які залишаться у В'єтнамі, будуть добровільці, з яких створять неначе професійну військову формацію. Президент Ніксон припускає — і деякі коментатори признають йому рацію — що американське суспільство прийме таку розв'язку і що дальші антивоєнні заворушення стануть уже монополем комуністів, без відгуку у величезній більшості народу.

Також на Близькому Сході, на ізраїльсько - арабському фронті, не видно швидкого замирення. Тут справа ще складніша. Тим, що тягне за кулісами за шнурок, є тут уже не комуністичний Китай, а Совєтський Союз, головний і єдиний постачальник зброї арабському світові. Але Москва погодилась би на мир на Близькому Сході на базі, на яку наполягають араби — звільнення Ізраїлем арабських земель, головно Синайського півострова, бо Москві найбільше залежить на тому, щоб відкрити Суезький канал. Поки Ізраїль панує над східнім берегом Суезького каналу — плавба по ньому неможлива.

Хоча Москва безумовно привітала б здійснення мрії арабських екстремістів з партизанських організацій — знищення ізраїльської держави і створення з неї і частин сумежних арабських держав нової Палестинської держави з більшістю арабського населення, Брежнєв, Косиґін і Громико говорять, мабуть, правду, що їм не залежить на знищенні Ізраїлю. Їм залежить на можливості контролювати Суезький канал, щоб свобідно перекидати ним свої воєнні кораблі в сторону Перської затоки й Індійського океану. Але цього власне й не хочуть західні держави, в першу чергу ЗСА, для яких Суезький канал втратив своє давнє значення, бо теперішні нафтоналивні велетні-кораблі надто глибокі, щоб плисти Суезьким каналом. Для Заходу загрозливими є не араби, а Совєтський Союз, і замирення, яке забезпечило б Москві вільний шлях на Південь Азії і Далекий Схід, Америці не всміхається. Вона воліє стан ні миру ні війни.

Найбільшим арґументом за замирення є острах, щоб перманентне напруження з різними „інцидентами" не довело до атомової війни між великодержавами. Тому підтримується фасаду співіснування. Але і у В'єтнамі, і на Близькому Сході теперішній стан може потривати ще дуже довго, без уваги на крики і старання щирих і нещирих пацифістів.

Ярослав Курдидик

ЗАКУЛІССЯ КАМБОДЖІ

Камбоджа — це тепер одна з найактуальніших тем світової преси, не кажучи вже про пресу ЗСА, яка дослівно розколюється в оцінюванні веденої там „прочищувальної акції". Одна половина американської преси схвалює цю акцію, як „менше зло", що готове вийти на користь ЗСА, а друга — безумовно й рішуче її засуджує.

Коли розглядати цю операцію з чисто мілітарної точки зору, то все досі проходить у Камбоджі нібито за найкраще виготовленим пляном. Щоправда, в останніх двох тижнях ворожі бойові дії дещо пожвавішали, і деякі воєнні коментатори-песимісти ворожать Камбоджі „долю В'єтнаму"...

Свої твердження вони спирають на тому, що коли американські війська, притримуючись визначеного Президентом речинця, вийдуть із Камбоджі до кінця червня, то в тій країні спаде ввесь тягар війни на південнов'єтнамські війська, а вони ледве чи витримають натиск ворога без співдії американських панцерних і летунських з'єднань.

Інші коментатори твердять, що це сповільнить також процес „в'єтнамізації" війни, бо Сайгон мусітиме перекинути до Камбоджі значну кількість своїх військ, а це напевно послабить пацифікацію Південного В'єтнаму. І тоді американські війська знову повинні будуть перебрати на себе основні воєнні операції у Південному В'єтнамі, які поволі і досить успішно почала була перебирати на себе південнов'єтнамська армія.

Зараз після заяви президента Ніксона про мілітарну акцію в Камбоджі відомий військовий коментатор Дж. Ґріне писав, що від висліду цієї акції світ ще перед виведенням звідтіля американських військ поробить висновки, чи і наскільки програла там Америка „потрійну гру — у політичному, дипломатичному і мілітарному аспектах"...

Коментатор П. В. Бейкер пише: „Корисним для ЗСА слід признати одне, що вони нарешті вийшли з політично - дипломатичного імпасу і взяли у тому обширі ініціятиву в свої руки. Хоч хід бойових дій, — пише Бейкер, — готовий сповільнитися в зв'язку з дощовим сезоном, це не зменшує нічим тієї користи, що американці, розгромивши ворожі „санктуари", на довгий час спаралізували ворожі дії".

Воєнно - політичні коментатори уважають, що політично - дипломатичну підготову „прочищувальної акції" взяв на себе дійсний фахівець у цій ділянці — сам президент Ніксон, а плян мілітарної кампанії виготовив Пентагон, передавши його „інтерпретацію" головнокомандувачеві, генералові Ебремові.

Фахівці твердять, що вжиття Президентом „гарячої телефонічної лінії", що зв'язує Вашингтон з Москвою принесло ЗСА більше злого, як доброго. Це факт, що таке попередження вияснило причину тієї акції і таким чином, може, відсунуло загрозу безпосереднього зудару ЗСА з СССР в тому обширі. Але, з другого боку, це дало Москві змогу попередити про заплановану акцію Ганой, а він негайно наказав головній кватирі комуністичних військ перенестися зі своєю радіостацією у безпечне місце і розпочати відповідні протидії.

Саму мілітарну кампанію фахівці розцінюють, як досить успішну, не зважаючи на те, що ворог своєчасно був про неї попереджений.

Кажуть, що американським і південнов'єтнамським військам у їхній дії в значній мірі сприяли два факти. Перший — це перехід на їх сторону полковника головного оперативного штабу В'єтконґу, який виявив їм плян Ганою повести на початку травня такий наступ, що поставив би в тінь пропам'ятну „офензиву Тет" попереднього року. А другим і ще важливішим фактом було знайдення у головній поліційній кватирі в Пнем Пені мапи на стіні Оума Мануоріме, двоюрідного брата жінки Сіганука. На цій мапі були точно зазначені всі місця, у яких північні в'єтнамці і В'єтконґ користувалися „повними правами екстериторіяльности". В інших документах, які попали в руки нового уряду генерала Лон Ноля, точно зазначено суходільні і водні шляхи, що ними перевозять північні в'єтнамці та партизани В'єтконґу бойові припаси до порту Капонґ Сому. З цих документів також можна докладно довідатись, що саме і в якій кількості доставляють червоний Китай, Совєтський Союз і окремі сателітні країни з Европи.

Англійський, завжди добре поінформований „Обсервер", а також Тайванське Інформаційне Бюро стверджують, що ведена тепер у Камбоджі акція вперше змусила Ганой з усією повагою поставитись у Парижі до мирових переговорів. На основі докладної аналізи доступних джерел інформації, „Обсервер" прийшов до висновку, що після довшого тертя у комуністичній верхівці Ганою верх узяли „голуби", які ставлять собі за мету договоритися про мир. Мирову фракцію очолює секретар північнов'єтнамської комуністичної партії Лі Дуан проти фракції „яструбів", яких очолює партійний ідеолог Тронґ Чін із підтримкою генерала Джіяпа. Вони обидва є речниками т. зв. „перманентної малої і виснажливої війни".

Як довго жив Го Чі Мінь, він вдержував поміж цими двома фракціями позірну злагоду. Але тепер Лі Дуан і більшість членів Політбюра згідні в тому, що, не зважаючи на постійне „патріотичне підгрівання", населення Північного В'єтнаму не всилі продовжувати цю своєрідну „потрійну революцію" — технологічного, продукційного та ідеологічного порядку. Народ, що втратив 500.000 убитих і мільйон важко покалічених людей, втомився, скривавився, — твердить Лі Дуан, — і мусить відпочити.

Л. Бурачинська

ПРО КОНКУРС ПИСАНОК

Писанкарство — це галузь народного мистецтва, що особливо розвинулось у нас на новому поселенні. Поштовх до того дало наше замилування до писанки, як до декоративного предмету, пов'язаного з Великоднім обрядом.

Наша любов до писанки ще була скріплена тим, що донедавна на рідних землях вона заникала. Писання писанок обмежувалось до небагатьох віддалених околиць. І хоч в останньому часі офіційне наставлення до писання змінилося, мовляв, писанка постала ще за поганських часів, то всеж захоти до писання писанок немає.

Тим більше вкорінювалась писанка в тутешній наш побут. Вже немає української родини, де не було б писанки на Великодному столі. А звичай обдаровувати рідних писанками чи презентувати їх нашим американським приятелям — все більше поширюється. Кожен американський тижневик, що виходить у місті, де є невелика група українців, прикрашений у Великодньому часі писанкою. І вже немає тут непорозумінь щодо походження її, вже зникли згадки про російські чи польські Великодні яйця, а всюди входить вона, як українська писанка, прикрашена нашим орнаментом.

Такий похід писанки у світ — чи то український, чи американський, обов'язує нас. Коли писанка просувається в нього з нашим найменням, то вона повинна мати справжнє українське обличчя. Століттями творив її український народ, дбайливо випрацьовуючи її стиль. Цю спадщину ми повинні зберігати в її первісній красі. А коли й треба впроваджувати якісь зміни, то продумано і пляново.

Не можна сказати, щоб усе виробництво писанок, яке постало на новому поселенні, придержувалось цієї засади. Попри справжню, дбайливу творчість маємо багато відхилень і спотворень нашої писанки. З поширенням кількости писанок і писанкарів не підвищується її якість. А це коли не є гірше від заникання, що його бачимо в рідному краю, то все ж не причиняється до розвитку і піднесення писанкарства взагалі.

Тому й постала думка — влаштувати Конкурс писанок. Найперш її висунула Ліґа Укр. Кат. Жінок (ЛУКЖ) в Едмонтоні в 1968 р. Почин пройшов із успіхом — коло 100 писанок наспіло на цю першу спробу. Та писанка — крихкий матеріял і його трудно перевозити. Тому Музей Нар. Творчости СУА.
СУА в Ню Йорку виступив з ініціятивою Конкурсу на сході Америки. Цей Конкурс Писанок проголошено у лютому 1970 року з розрахунком — охопити писанкарок і їх вироби з цієї частини нашого континенту.

В Конкурсі взяло участь 21 особа. Це були народні мистці з околиці Ню Йорку і Філядельфії з декількома учасниками, що надіслали свої твори зі стейтів Мишиґен і Огайо. Отже первісний намір ініціяторів оправдав себе, а кількість писанок дорівняла вище згаданому Конкурсові в Канаді. Відкриття виставки конкурсових писанок відбулося 12-го квітня в Укр. Інституті Америки, де є приміщений Музей Нар. Творчости СУА.

Крім писанок, надісланих на Конкурс, Музейний Комітет влаштував ще одну повчальну виставку. На запрошення Комітету п-ні Марія Мазур із Філядельфії виконала 20 писанок із різних частин України. Ця виставка давала перегляд різних типів української писанки, що в протиставленні до писанок Конкурсу мало своє

(Закінчення на стор. 4-ій)

Василь Гренджа-Донський

О УЖГОРОДЕ!

О Ужгороде, мій коханий,
далеко човен мій поплив,
колись від щастя
був я п'яний,
коли по тобі ще ходив

В полях твоїх
знайшов розраду,
у квітах бачив сонця дар
і пив із твого винограду
солодкий, запашний нектар.

Влукав по тобі скрізь-усюди,
в садах я слухав
пташий спів,
повітря ссав на повні груди
і аромат твоїх садів.

Дивлюсь на Уж,
на срібну воду,
а місто радісно гуло,
тепленьке сонце Ужгороду
цілунки слало на чоло...

І понесла гроза мій човен,
попавсь у вир і потонув,
а я в намулі, горя повен,
та Ужгород свій не забув..

Сиджу тут наче у барлозі,
лиш стогін чуть
з моїх грудей,
але вернутися не можу,
прикутий, наче Прометей..

О Ужгороде, місто любе,
хто в тобі раз лише бував,
тебе ніколи не забуде,
тебе назавжди покохав.

Хто раз при вулиці
„Верчені"
сидів увечір при вогні,
ждучи шматок
„циган-печені",
що випікалась на рожні;

Хто барвінковою горою
пройшов хоч раз понад ріку,
де ясень розмовля з вербою,
де пахне боз по беріжку;

Де соловій відповідає
дроздам на їх
флейтовий свист,
де вітерець лісок гойдає,
тріпоче осиковий лист.

Хто в тобі раз купався в Ужі,
ходив у радванецький ліс
і вигрівавсь на сонці
в лузі —
то гарний спомин він поніс.

О Ужгороде, давня славо,
тебе шанує мій народ.
Що там Париж
і що там Прага,
для мене тільки — Ужгород!

1970

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

ЛІТО І СОНЦЕ

Сонце в усі часи притягало увагу людини своєю містерією, своїм теплом, життєтворчою силою. У минулих тисячоліттях людина будувала святині на честь сонця, сподіваючись окремого дарунку, передусім у вигляді доброго здоров'я. І наші предки, ще в дохристиянські часи, прославляли Дажбога-світлобожича, називаючи його бог-сонцем і сподіваючись від нього лише добра.

Думаєте, мітологічна романтика? Авжеж, що ні. Бо поза тим, сказати б мітологічним віруванням у сонце та його силу, не лише дані загальної біології про життєдайну силу соняшної енергії, але й ряд доказів сучасної науки про велике практичне застосування її для добра людини у щоденному житті.

Не маємо на увазі торкатися різних форм технічного застосування соняшної енергії, які завершились соняшними батеріями, що перетворюють цю енергію на електричний потенціял, даючи наявний доказ, що „соняшна машина" — це не лише мрія. Але цими проблемами хай собі сушать голову техніки, фізики і т. д.

Ми цікавимося здоров'ям, і під цим оглядом розглядаємо сонце, його тепло, а передусім його ультрафіолетове проміння.

Все ж хемія, а зокрема біохемія, не дає спокою. Адже це тепер, аж до морозів, соняшна енергія вигріватиме мільйони дерев, стимулюючи розвиток хлорофілу у листках, які у свою чергу асимілюють двоокис вуглецю, звільняючи величезну кількість кисню в атмосферу. Цього кисню — „свіжого повітря" найбільше серед зелені. Пригадайте, як часто ви перебуваєте на дозвіллі у лісі, на полі, як багато допомагаєте своїм легеням, серцю, крові й мозкові додатковою кількістю свіжого кисню?

Це ж саме сонце вигріватиме мільйони акрів городини, овочів, ягід, синтезуючи в них найкращі природні вітаміни, найсвіжішу і найбільш природню поживу для вашого організму.

Споживаєте ще й влітку консервовані харчі? І не думаєте, що це — гріх супроти вашого організму? Адже тепер, літньою порою, найкраще підживляти ваш організм ягодами, городиною, бо взимку, якщо її й дістанете, то вона вирощена у парниках і напевно не має такої доброї якости.

Ваш організм, організм ваших дітей і людей старших віком потребує цих природніх харчів більше, як це може видаватись. А говорячи про вітаміни, треба ще й згадати, що часте перебування на сонці також сприяє найкращій асиміляції в організмі важливого вітаміну „Д".

Маєте „анемічних дітей, що не хочуть їсти"? Пустіть їх на сонце, дайте їм, замість ґумок до жування, соковиті вишні, соняшні абрикоси, пахучі помідори і хрупку салату. Дайте їм цієї природньої сили, дайте соняшної енергії, і вони відразу випорожнюватимуть ваш холодильник. І на осінь будуть здоровішими.

Скільки людей хворіють на болючі артрити? А соняшна радіяція тепла — це один із найкращих засобів у лікуванні коліна, що „крутить ночами", хребта, що „ломить" при згинанні, плеча, що „стріляє" болем аж у руку. Попри інше лікування, яке, може, вам приписане, чи пробували ви соняшні купелі, вигрівання у гарячому піску на сонці, плавання в гарячу погоду з лагідними вправами?

Ряд шкірних недуг, а особливо надокучлива псоріяза, яка обкидає тіло лущеними лишаями, доволі часто зникають при поміркованому, але послідовному нагріванні соняшним промінням.

Звісно, що молоді люди прославляють Дажбога не так за його життєдайну силу, як за свій колір шкіри, який на сонці стає темнішим, бронзовим. І в цьому нема нічого поганого. Навпаки, сонце робить молодь здоровішою, енерґійнішою, дає цілому тілу вільно дихати повітрям, поліпшує шкіру, м'язи, рух суглобів. А спорт, який влітку є частою розвагою, не лише вправляє тіло, але й виробляє певні прикмети персональности, загострює орієнтацію, відпружує нервову систему. І... напружує апетит.

Люди з темним волоссям і смаглявою шкірою звичайно більше відпорні до попарення соняшним промінням, бльондини — більше чутливі на нього, і їм попекти шкіру легше. Старші люди, які вживають соняшного проміння, стараються зберегти себе від попечення. Тож і молоді, і старші вживають усяких кремів, щоб зберегти шкіру від попечення. Які натирання вживати?

Кремів та всяких олійків для цього є у продажу чимало, і їх можна вживати залежно від того, хто і що хоче ними осягнути. Ось кілька прикладів:

Якщо хочете добре опалитись на сонці, не попаривши шкіру, вживайте комерційних препаратів, які себе реклямують, що вони „швидше затемнюють шкіру", т. зв. в американському світі „тенінґ лошен". Щоб зберегтись від міхурів на шкірі, втирайте ці препарати кожних годину - дві.

Бльондини, люди з ясною шкірою і старші віком, які хочуть бути на сонці довший час, мусять вживати натирання, які фільтрують ультрафіолетове проміння сонця. Найкраще фільтрують сонце такі препарати, що мають у своєму складі параамінобензолову кислоту (параамінобензоїк ацід); саліцилові сполуки і тепер нові —бензофенові сполуки (бензофенон комповндс). Читайте на наліпках, чи вони ці складники мають. Ці натирання дозволять вам бути довший час на сонці, уникаючи поранення, на наліпках також часто зазначається, що це натирання дає сонцеві „скрінінґ".

Коли б, одначе, ви взагалі не хотіли, щоб ваша шкіра опалилась, але волієте

(Закінчення на стор. 3-ій)

Мирослав Семчишин

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНОЗНАВЧОГО ШКІЛЬНИЦТВА

(4)

Над ними не треба багато розводитися, бо частково вони випливають рельєфно з наведених вище міркувань. Вони — очевидні. Все ж таки хочемо коротко викласти їх тут. Їх можна розглядати у трьох вимірах: роля українознавчого шкільництва у майбутньому американської України; кадри, які мають виконати намічені завдання, отже молодь і її українознавчий вишкіл, учителі, які мають цю молодь відповідно підготовити до намічених завдань; і — матеріяли, необхідні для виконання цієї роботи.

IV

Питання перше — роля українського шкільництва. Вона щораз більше очевидна і драматична. Ієрархія українських вартостей на еміґрації пересувається саме вбік цього питання. Ми, тобто найчисленніша українська політична еміґрація, прибули до Америки 20 років тому по зуби озброєні ідеологічним арсеналом, програмами партій, з групами, організаціями різного типу. Ми з повним успіхом розвели всеукраїнський соборний ярмарок ідеологічно-політичної боротьби. Ми почали переговни не за національну, а за партійну рацію, висунули політичну боротьбу на перше місце, не турбуючись ні про наше запілля, — молодь, що прийде нам на зміну, про її реакцію на те все, що ми чинимо, ні про її світогляд, зацікавлення тощо. Ми були певні того, що наша молодь продовжуватиме діло своїх батьків у всякому відношенні.

Тим часом практика показала, що наша політична нерозбериха не до смаку нашим дітям і що наша молодь іде більше в форватері ідей американського життя, ніж в нашому, українському. Подивіться на святочні академії, концерти, бенкети і порахуйте, скільки там молодих хлопців і дівчат. Їх ці справи не цікавлять, навіть мало зацікавлення бачимо українськими концертами та принагідним, українського змісту театром. Може дещо відрадніша картина на відтинку молодіжних організацій. Пласту, СУМА, ОДУМ'у, де наша молодь знайшла гідні зацікавлення магнети, знайшла якусь атракцію, своєрідний молодечий чар. Але в цілому нашу молодь годі притягнути перестарілими рецептами, годі зацікавити тим, що цікавить нас. Молодь може й має свого роду респект до ідеалів батьків, але вона сприймає їх в іншому пляні, вона їх кореґує по-своєму і дає їм свій власний відпечаток. Можна б це окреслити формулою „я — американець українського походження". Ця формула тягне за собою всі наслідки такої філософії, і нам її важко змінити. А втім чи є потреба міняти?

Не вдаючись в дальшу аналізу цього феномену, спробуємо визначити ролю українознавчої школи в цім процесі. А роля ця — виховати нашу молодь в українському дусі на українських культурних вартостях, передусім забезпечити за нею україномовне існування на цьому амальґамуючому терені. Забезпечити її за всяку ціну капіталом практичного і теоретичного знання рідної мови і всіх похідних вартостей (література, історія, культура і т. д.) та дати їй необхідну суму знань, що творять фундамент українознавчої освіти.

Цю голу істину ми усвідомили як слід щойно кілька років тому, коли почали приділяти школам більше уваги, бо запримітили у наших дітей якийсь якщо не активний то напевно пасивний резистанс до науки в українських школах. Внаслідок цього посипалися на тему нашої школи на чужині статті-розвідки, студії, почали наоспіх організуватись комісії дослідів, координації.

Так само корисним треба визнати факт пересунення ваги зацікавлення з суто ідеологічного фронту на фронт науки. Десять років тому ми ще дискутували справу розколеного ОУН, і дехто сушив собі голову, як ці групи об'єднати. П'ять років тому ми з гідним кращої справи запалом дискутували питання „зустрічатися чи не зустрічатися" з земляками з України, а останнім часом підняли дискусію на вищий рівень: яка потрібна нам наука на університетському рівні, підняли справу українського Гарвзрду, катедр українських студій і т. п.

Зрозуміло, що впарі з цим висувається дилема українського шкільництва, яке в збереженні українського етнічного елементу в цій країні має виконати фундаментальне завдання. Цій преважливій справі присвячена ціла література, і ми не будемо тут її наводити, а нагадаємо тільки, що роля українознавчих шкіл набирає принципового і престижевого значення. Залежно від того, якою буде та школа, у великій мірі залежатиме, якою буде черговa ґенерація, якими українцями будуть ті, що прийдуть нам на зміну. Правда, далеко не всі прошарки українськомовного населення ми охопили українознавчою освітою (з доступних нам даних виходило б, що не більше як 60%), а все таки саме ці відсотки будуть колись вирішальними для нашої тут справи. Бо в сучасній ситуації ні церква, ні батьківський дім не спроможні виконати того самого, що дає молодій українській людині українознавча школа з продуманою, послідовною і завершеною українознавчою освітою.

Коли як слід усвідомити це, то не трудно зрозуміти місце й ролю вчителів у цих важливих завданнях. І ці завдання треба нам, на порозі нового десятиліття ще раз видвигнути, ще раз передискутувати і готовитись до того, щоб ми могли ступнево передати в руки нашим наслідникам нашу педагогічну справу. В чім же ця підготова має полягати? Що залежить від учителів українознавчих шкіл, щоб українознавча школа була на висоті завдань?

1. Учителі повинні через свої центральні, а то й низові вчительські організації домогтися для українознавчої школи першорядного місця в ієрархії громадсько-культурних вартостей. Маю на увазі мобілізацію на захист і забезпечення наших українознавчих шкіл усім необхідним. Не тільки батьківські комітети та організації вчителів у даних місцевостях повинні турбуватися цими питаннями, але й всі прошарки нашого суспільства, що мають вплив на національно-громадське життя.

2. Треба посилити працю вчительських організацій для скріплення вчительських кадрів, для підвищення їх освіти і збагачення їх педагогічного досвіду. Це велике і почесне завдання Об'єднання Педагогів у ЗСА, яке засновано кілька років тому з метою не тільки координації та репрезентації вчительських низових клітин, співпраці з шкільними радами, але й для того, щоб центрально проєктувати виховно-освітню роботу і її центрально здійснювати. Ми не повинні задовольнятися тим, що маємо ту чи іншу Шкільну Раду і одного чи двох інспекторів. Нам треба піднести роботу знизу, і тому між Об'єднанням і Шкільною Радою УККА чи іншими подібними зверхніми чинниками треба провести ясну і точну демаркаційну лінію, щоб у практиці наших заходів у школах українознавства не було зайвого дублювання, а, навпаки, була гармонійна і продумана координація.

(Далі буде)

Успішний попис українців в університеті в Колорадо

Денвер - Грілі, Колорадо — У м. Грілі, що знаходиться 50 миль від Денверу, в університеті Північного Колорадо українці Денверу виступили з великою мистецькою програмою під час Тижня Чужих Мов. Викладач російської та німецької мов в тому університеті, проф. І. Овечко запросив до виступу й українців з Денверу з метою познайомити американських професорів і студентів з українською мовою, культурою і мистецтвом, бо рано чи пізно в тому університеті, може, буде викладатися й українська мова та буде створений відділ слов'янських мов.

Виступ українців був оголошений спеціяльними летючками зі світлиною українців, що танцюють в національних строях та великими оголошеннями, тричі в місцевій англомовній пресі. Коли студентська газета в одному повідомленні невиразно зазначила про перебіг майбутньої програми, то в черговому своєму виданні вмістила споростовання помилки, підкресливши, що українська програма не мала нічого спільного з російською, що це буде окремий виступ української групи з Денверу. Таким чином українське ім'я почало актуалізуватися в університеті ще перед виступом українців 5-го травня ц. р.

Після нашого виступу американський щоденник у Грілі „Гріллей Трибюн" вмістив статтю про відбутий вечір, присвячуючи українському виступові основну увагу, окремо згадавши 47 мільйонів українців в Україні та понад 3 мільйони українців в ЗСА, Канаді й ін. країнах.

Організатори українського виступу одержали окремі подяки від керівника департаменту чужих мов, від окремих професорів і багатьох студентів за дуже добру програму, чудові строї та надзвичайне мистецтво ручних робіт, була виставка писанок, кераміки, вишивок тощо. Шкода, що на вечорі було присутніх американців не більше сотні осіб, але розголос українській групі зроблений був великий. Це вперше українці Денверу виступили в університеті Грілі. Перед виступом нашої групи проф. І. Овечко мав вступне слово до присутніх, розказавши про Україну, її мову й політичне положення поневоленої нації.

Готуванням до виступу і керівництвом зайнявся невтомний інж. М. Кальба. Моральну допомогу мали від В. Соляника. Участь у виступі взяли: інж.-мистець — Ю. Сластіон зі своєю групою співаків — Барбара Завадович, О. Завадович і пані Сластіон. Хором керував Я. Нижник з хористами: пп. Коритко, Майстрик, Цебрій, Макальондра, Цибух, Сич, Химич, Орищин, Мотник, Хадай, Григоришин; пані — Коритко, Цебрій, Рябець, Чайківська, Макальондра, Нижник, Вінтер, Орищин, Шкапич; панни — В. Решетняк, О. Гуль, О. Рябець; Танцювали: старші: — Беймук Б., Громик, Крушельницька, В. Кальба, М. Крупська, Шкапіч; молодші: учні Школи Українознавства — І. Фіглюс, В. Майстрик, І. Соляник, Макальондра, Т. Чайківський, К. Богданович, Од. Фіглюс, М. Олексюк, Л. Волянська. Заповідали програму пані Б. Завдович та пані М. Коритко.

Успішний попис української групи з Денверу в американському університеті розвіяв будь-які побоювання про те, що українців змішають з іншими національностями. Цього нічого не трапилося. Практика показала, що при добрій і спільній організації можна завжди зуміти понести правдиве слово про українців й Україну в маси американських професорів і студентів. Досить позитивні відгуки в пресі й від студентів на письмі служать найкращим доказом цього. Українцям з Денверу вдалося пробити перший лід існуючої непоінформованости про Україну й українців в університеті Грілі, який зі своїх мурів випускає у світ учителів для шкіл ЗСА. Серед багатьох присутніх українців з Денверу був також настоятель православної парафії в Денвері всч. о. Т. Дітелович. При цьому не можна не відмітити, що після виступу в університеті українська громада Денверу є запрошена взяти участь у відзначенні століття Грілі, що відбудеться восени ц. р.

А. Майстрих
К. Левченко

Успіх українських дітей в американському спорті

Брат і сестра чемпіонами „фігурової їзди на леді".

Орест Иовик, член Cantiac Figure Skating Club в дні 14 березня 1970 р. здобув перше місце (золоту медалю) у змаганні фігурової їзди на леді міста Ню Йорку від 9-12 років.

Рівночасно Орест впродовж десятьох місяців їзди на леді, виконав вступний тест і першу пробу з дуже добрим успіхом.

Орест тепер має десять років.

Марта Иовик, членкиня Cantiac Figure Skating Club в дні 24 квітня 1970 р. здобула 1-ше місце) золоту медалю) у змаганнях фігурової їзди на леді середніх стейтів Америки у віці від 6-9 років.

Марта змагалася з дуже сильними 15-ма змагунками, які їздять від 2-3 років, а вона щойно їздить на леді десять місяців. Про це писали всі нюйоркські газети.

Марта має 8 років, зробила теж вступний тест й першу пробу з найкращим успіхом.

Орест і Марта є активними членами СУМА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки.

Їхні родичі є членами Українського Народного Союзу.

П. Ц.

Виставка бачванського орнаменту

Торік Музей Союзу Українок Америки влаштував був виставку бачванського орнаменту в Українському Інституті Америки. Виставка складалася з зарисовок Юліяна Колесара і тканин та народнього вбрання з Бачки, що є власністю Музею. Цього року таку ж виставку, доповнену і збагачену, влаштовано у Філядельфії.

16-го травня відкрито її заходами 98 Відділу у Домі СУА. Численні відвідувачі знайшлися в невеликій залі, виповненій рисунками. На двох столах уложено зарисовки народніх меблів, вишивок і кераміки із Бачки, а на стінах висіли зразки розгорненого орнаменту на великих картонах. Багатство тих узорів захоплювало. Це були композиції квітів, китиць, вінків, вазонів у різних відмінах і треба було подивляти винахідливість народніх мистців. Кольорова схема рисунків опиралась на червоному й синьому тлі. А побудова орнаменту, взятого чи то з бічниці ліжка або скрині, нагадувала композиції скринь і настінного малювання з різних частин України.

Тканинам із Бачки, що їх придбав Музей Нар. Творчости СУА, відведено один куток залі. Це — скатерки, рушники, настільники з домашнього полотна, де взір виведено при помочі червоних смуг. Ця взористість ужиткових предметів відповідала розцяцькованому устаткуванню бачванської хати.

Цю етнографічну виставку маляр Юліян Колесар доповнив своїми малюнками, що виросли з народнього ґрунту. Це — жанрові картини народнього побуту „Орач", „У дорогу', що нагадують примітиви сільських майстрів. Загальну увагу притягав розкішний „Когут', що в своє пір'я убрав всі кольори бачванської орнаментики.

Окрему групу образів становили ікони Божої Матері, намальовані на склі. Зроблені у стилі сільського примітиву вони перегукуються з такими іконами, що їх малювали гуцульські майстри.

Виставку відкрила п-і Патриція Савчак, голова 98 Відділу СУА, про етнографічну збірку Юліяна Колесара розказала п-ні Дзвінка Швед, а бачванський орнамент п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі. Виставка була відкрита до 24 травня.

Л. Б.

Загальні збори Л.-М. Клюбу в Торонті

В п'ятницю, 22-го травня відбулися Загальні Збори Літературно Мистецького Клюбу — АДУК, Відділ в Торонті, яким проводив мґр. Марян Дзьоба як голова і пані мґр. Аріядна Стебельська, як секретар. Після звітів голови і членів Управи, по короткій дискусії уділено абсолюторію уступаючій Управі і вибрано нову Управу в складі:

Інж. Леоніда Вертипорох — голова, д-р Євген Гурко — містоголова, пані Ірена Шумська-Мороз — секретар, інж. Степан Горлач — скарбник і пані мґр. Аріядна Стебельська — член. До Контрольної Комісії увійшли: мґр. Марян Дзюба — голова, дир. Василь Волицький і ред. Володимир Макар — члени.

Намічено плян праці на осінній і зимовий сезон і вибрано делеґатів на 1-ий З'їзд АДУК.

Н. Н.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує Д-р Михайло Дражнюк

(Закінчення зі стор. 2-ої)

досхочу перебувати на сонці, тоді, уживайте натирань, що повністю фільтрують ультрафіолетове проміння, як, наприклад, препарати „Сольбар", „Сангард", „Уваль". Одним із засобів, який повністю блькує доступ сонця до шкіри, є цинкова масть („цінк оксайд ойтмент"). Її слід накладати на особливо тразливі місця, як ніс, чоло, вуха, щоб не спалити їх сонцем.

Люди, які мають природню відпорність до попарень соняшним промінням, можуть уживати дитячу олійку, мінеральну олію, кокосове масло. Ці речовини не дають ніякої охорони проти соняшного проміння, але тримають шкіру вогкою, не даючи їй висихати на сонці і тріскатись.

Очевидно, більша користь із соняшних нагрівань буде тоді, коли проміння сонця не заблькоковується повністю, бо, хоч тоді людина одержує тепло, вона тратить у користуванні ультрафіолетовим промінням. А воно — важливе при соняшному лікуванні.

Сонце і літо — широка тема, але ми боїмося, що вже й так „нагрішили" деякими заввагами супроти „офіційної медицини". Як собі хочете, але в сонце ми віримо.

Бажаємо всім доброго літа!

Увага! **СОЮЗОВЦІ!** Увага!

ЗАХОДОМ

ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ, ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПЕНСИЛЬВЕНІЙСЬКОГО СТЕЙТУ

Округ: Філядельфійської, Піттсбурґської, Аллентависької, Вілкіс-Берської, Скрентонської і Басейну Твердого Вугілля — Шамокін

— відбудеться —

в неділю, 28-го червня 1970 року на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.

ВЕЛИЧАВИЙ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗІ СЛІДУЮЧОЮ ПРОГРАМОЮ:

1. Год. 11:45 ранку — **Служби Божі** українського католицького і українського православного обрядів.
2. Год. 1-ша дня — **Спільна Панахида** в пам'ять піонерів та всіх померлих членів УНСоюзу. Панахиди відслужать: **о. монс. Стефан Тиханський**, парох укр. кат. церкви св. Івана Хрестителя в Нортгемтоні і **митрофорний протоієрей Андрій Двораківський**, парох укр. правосл. церкви Успіння Пресв. Богородиці в Нортгемптоні. В Панахиді візьмуть участь й інші священики обох обрядів.
3. Обідова перерва до год. 3-ої по пол.
4. Год. 3-тя по пол. — **Відкриття Свята** — відкриває **Михайло Гентош**, голова Округи Шамокін.
5. Імпрезова частина — проводить **Степан Гавриш**, голова Ініціятивного Комітету.
6. Виступ танцювальної групи з Піттсбурґу **„Молодь України"** під мист. керів. **п. Люби Глутковської.**
7. Промови: **ЙОСИПА ЛИСОГОРА**, головного предсідника УНСоюзу і **МИХАЙЛА КІЦАКА**, українського кандидата на конґресмена.
8. Виступ вокального тріо **„СОЛОВЕЙКИ"** при Осередку СУМА ім. УПА у Філядельфії під мист. керів. **проф. Зої Маркович.**
9. Виграші цінних нагород.

До участи в тому величавому Дні Українського Народного Союзу, запрошується все Українське Громадянство та Союзовців, як стейту Пенсильвенії, так рівнож і стейтів Мериленду, Делавару, Ню Джерзі і Ню Йорку.

Вступ на це величаве свято лише одного доляра.

Доїзд: їхати до дороги 209 в Лігайтоні, а там уважати на написи, які вказують Ольжичівку.

Союзовий День попередить велика **ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ** і багатою програмою, **в суботу вечором 27-го червня 1970 р. в залях Ольжичівки.**

ВИСТАВКА ГУЦУЛЬСЬКОГО МИСТЕЦТВА

буде відкрита

у Гантері від 27 червня до 4 липня ц. р. у приміщенні „Ксеня"

УСІ ЕКСПОНАТИ ОРИҐІНАЛЬНІ. — ТАКОЖ ГУЦУЛЬСЬКА НОША. — КОЛЕКТОР ГУЦУЛЬСЬКОГО МИСТЕЦТВА — **ІВАН МИРОСЛАВ ЛЕЛЕТ.**

Появилися друком і є в продажі в українських книгарнях ЗСА і Канади:

Осип Залеський: ДВА ЖІНОЧІ ХОРИ: „ДО ВЕСНИ" (Леся Верховинка) і „З ВЕЧІРНІХ МЕЛОДІЙ" (М. Підгірянка).

Ціна дол. 1.30.

Цією дорогою хочу подякувати
Панові Д-рові ВОЛОДИМИРОВІ БАЗЮКОВІ
за моє лікування і дбайливу та щиру опіку
в часі мого побуту в шпиталі.
Нехай Всевишній сторицею винагородить.

Марія ОСТАПЮК

Ironia Rd., R.D. 1, Mendham, N.J.

В днях 4-го і 5-го липня 1970 року
(4th JULY WEEKEND)
на Оселі ім. О. Ольжича, Лігайтон, Па.

— відбудеться —

КОНФЕРЕНЦІЯ СОЮЗУ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНСЬКОГО РЕЗИСТАНСУ

Крім організаційних справ, будуть обговорені ще слідуючі проблеми: Перегляд стратегії і тактики боротьби Українського Народу на рідних землях та зайнятими нами позиції поза Батьківщиною.

Початок — субота, 4-го липня 1970 року о год. 2:30 по пол.
Реєстрація год. 1-ша по пол.

ГОЛОВНА КОМАНДА СВУР

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
наших Найдорожчих і Незабутніх СИНІВ

сл. п.
Куриляна Ореста
Кучми Романа
Левицького Ігоря
Нікоровича Ореста
Припхана Юрія
Шеремети Олега

що згинули трагічно 28-го червня 1960 р. у пластовому таборі „Великий Луг" у ріці Віскансін відбудуться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 27-го ЧЕРВНЯ 1970 р. о год. 8:30 рано в катедрі СВ. О. МИКОЛАЯ

МОЛЕБЕНЬ І ПАНАХИДА
в неділю, 28 ЧЕРВНЯ 1970 р. о 2-ій год. по пол.
(по Службі Божій)
в церкві св. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ

До участи в Богослужбах запрошуємо Рідних, Знайомих та Приятелів.

БАТЬКИ

Замість квітів на могилу

бл. п. інж. Святослава І. Яцушка

приятелі Нюйоркського Відділу Т-ва Українських Інженерів складають **40.00 дол. на УВАН і 40.00 на Фонд Вдів і Сиріт по воюках 1-ої Дивізії УНА.**

В. і В. Гнатковські	$ 5.00	Д. і О. Леськів	$10.00
О. і М. Гнатейки	$ 5.00	А. Пацук	$ 5.00
М. і Ю. Гончаренки	$10.00	М. Пеленська	$ 5.00
Ю. Карапінка	$10.00	В. і З. Салевичі	$10.00
Л. Калинич	$ 5.00	А. і Я. Терлецькі	$ 5.00
		В. Цетенко	$10.00

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. проф. і дир. ОМЕЛЯНА ЦІСИКА

складаю 20.00 долярів на Собор св. Софії в Римі

Ольга МАЗИКЕВИЧ-ГОРБАЧЕВСЬКА зі сином Богданом

Montebello, California

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого нам

бл. п. проф. ІВАНА НЕДІЛЬСЬКОГО

складаємо на Кодекс Українських Народніх Мелодій

Константин і Олена ЛИСКО	25.00 дол.
Володар і Марта ЛИСКО	25.00 дол.

Ділимося неочікуваною сумною вісткою, що дня 20-го червня 1970 року відійшов у Вічність від удару серця наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

Інж. ВОЛОДИМИР ПЕТРО ШЕХОВИЧ

народжений 29-го червня 1910 року в Криниці біля Дрогобича.

ПАНАХИДИ в понеділок і вівторок, 22 і 23 червня 1970 р. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Іст 7-ій вул. в Ню Йорку о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в середу, 24-го червня 1970 р. о год. 9-ій рано в українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку, а відтак від'їзд на український православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ласкавих молитов за спокій душі Спочилого просять:

НАДІЯ ШЕХОВИЧ — дружина з донею **ВІРОЮ**
РОМАН ШЕХОВИЧ — брат
ІВАННА ЛЕВИЦЬКА — тета
АННА ГЛИНЯНСЬКА — теща

Адреса Родини:
167 Ridge Street, New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 677-3362

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЗСА
з невимовним смутком повідомляє про смерть свого члена й колишнього голови Комісії Мистецтва, видатнього артиста-маляра й мистецтвознавця

АНТОНА МАЛЮЦИ

Висловлюємо сердечне співчуття Його Дружині та Дітям.

УПРАВА

З глибоким сумом оповіщаємо Українську Громаду та Земляків з Волині, що після важкої недуги навіки заснула на 67-му році життя

ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА

поетеса, письменниця і скульпторка.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17-го червня 1970 р. в Міннеаполісі, Міннесота, а урна з Її Попелом перевезена на Вічний Спочинок на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В НЕДІЛЮ, 28-го ЧЕРВНЯ 1970 р., о год. 12-ій дня відбудеться

ПАНАХИДА НА ЇЇ МОГИЛІ

Бажано, щоб замість квітів на Її могилу, пожертви були складені на Фонд Побудови Пам'ятника на могилі Покійної. Пожертви складати на Українську Православну Церкву в Бавнд Бруку, Н. Дж., яка триматиме для цього окреме конто, додаючи дописку: „На пам'ятник О. Лятуринської". Адреса: P.O. 595, S. Bound Brook, N.J. 08880.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК з ПРИЯТЕЛЯМИ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 19-го червня 1970 р. відійшов у Вічність

бл. п.

МИКОЛА МАСЮКЕВИЧ

проживши 71 років,

б. старшина Армії УНР, був. голова ЦЕСУС-у, б. завідуючий бібліотекою Українського Наукового Інституту в Берліні, б. місто-голова Українського Комітету в Мюнхені.

ПАНАХИДА в понеділок, 22-го червня 1970 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — 23-го червня 1970 р. о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки повідомляє, що

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ ТА БАЛЬ

У 20-РІЧЧЯ УЛТПА

ВІДБУДЕТЬСЯ

в суботу, 31-го жовтня 1970 року в Statler Hilton Hotel

7-ма Евеню і 33-тя вулиця, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Подробиці в дальших оголошеннях.

Пластове „Свято Весни" на „Новому Соколі" біля Боффало, Н.Й.

Так зложилося, що пластове юнацтво нашої пл. станиці рішило цьогорічне Свято Весни в днях 30-31 травня відбути на своїй власній пл. оселі, хоч здавалося потягне їх приманчива зміна — гостинне запрошення сусідньої пл. станиці.

Чому в них було таке бажання? Зрозуміло, всі вони, — це діти „Нового Сокола", виплекані й виколисані чаром природи „Нового Сокола", як і самі говорять: він хоч розміром невеличкий, зате виглядом неначе гарно поскладана й розмальована коробка. Він має щось в собі, що чарує й притягає, — й ми його любимо.

Для новацтва, — це гордість і мрія спускатися стрімкими дикими зворами ген аж до чорного підніжжя, де сонце лиш іскрою пробивається до кам'янистих водяних збірників, і там вони руками й ногами досліджують різних ящірок та раків.

Юнацтво — любується приманчивими крутими стежинками, які провадять до букових гаїв, молодих дубів, смерекових лісів.

Сеньйори і пластприятельські тети та вуйки — насолоджуються збиранням суничок, квіту роменів, чи свіжих грибів. Ще вигідніше для декого, примостившися біля чепурного басейну, любуватися сонцем, якого цілими пригорщами спрямовують всеціло на себе.

А коли справді хтось бажає побачити нічну красу „Нового Сокола", тоді хай вийде у тиху теплу зоряну ніч на поляну юначок: очі спочинуть ген-ген далеко, у віддаленому озері Ірі, і бачитиме, як князенко-місяць купається, здається, що гаряче червоне золото розлилось по сріблистому плесі води.

І в такій весняній красі дня та таємничій зоряній ночі відбулось справді вдале цьогорічне Свято Весни, бо всі учасники виявили охоту і бажання взяти участь, проявитись фізично здобутими досягненнями та успіхами у теренових й спортових грах, налюбуватись палаючою ватрою.

Бунчужний пл. розв. Богдан Чмола, звітуючи командантові свята пл. сен. Ярославові Пришлякові подає: до звіту явилося 105 учасників, між ними 9 юнаків з пл. групи Гемілтон, Канада, та дві юначки зі станиці Рочестер. Писар — пл. юн. Люба Паньків відчитала наказ. Піднялись до сонця зоряний та синьо - жовті прапори. Розлилось по зеленому лісі мельодійне пластове — „Отче наш"... й під звуки бадьорої пісні всі учасники розійшлись по таборах до праці — порядкування, теренова гра, спортові зайняття тощо.

Вечером год. 7:45 горіючими смолоскипами запалено ватру. Мовчанку за полеглих героїв України, ген. Т. Чупринку - Шухевича, Нач. Пластуна Сірого Лева, скавтмастра проф. І. Чмолу, Основоположника Дрота, переривали зворушливі й сумні тони сурми. У горіючу ватру кинено дубовий вінець з китицею пільних квітів...

По слові по героях, поляглих, яку виголосила пл. сен. Оксана Бережницька, командант Свята Весни, привітав присутніх гостей місцевого осередку СУМА ім. Л. Українки, які в складі 6 сеньйорів, 4-ох дружинників та кілька із юнацтва прибули на ватру.

Пл. юн. Оленка Чмола чуттєво виголосила вірш, — „Спіть хлопці спіть". Збірну рецитацію виголосили новаки Діяна Дергак, Михась Райца та юн. Ліза Шрамель і Адьо Цьолко. Новаки Ромчик Макух та Андрійко Метіль виголосили вірші „Розгоріла ватра" і „Моя Батьківщина". Слово про пластові завдання і грізну дійсність виголосив пл. сен. Ярослав Пришляк. Три юні сумівки гарними голосами відспівали настроєві пісні — „Завтра в далеку дорогу", „Ой на горі три тополі", „Ой сад-виноград".

Друга частина ватри була веселою, точки чергувалися співами, деклямаціями, скечами й дотепами. Новацтво знаменито вивело „Ріпку". Ватрою проводив ст. пл. Осип Гаврилюк, а ціла підготова спочивала в руках сестрички гніздової Марти Перейми.

В неділю всі учасники вимаршували до недалекого містечка на св. Службу Божу. По обідовій порі продовжувано спортові змагання, якими проводив пл. сен. Мако Стасюк.

Прийшов час розлуки з чарівним „Новим Соколом", з друзями, подругами, знайомими. І всі ми хоч знайомі з пластової домівки, однак — ми немов вперше зустрілися. Про це говорили засвічені весняним сонцем палаючі очі, зраджувала інша як все радісна, повна надії усмішка на лиці.

„Будьте гордими на наш український Пласт! Будьте гордими, що ви є українськими пластунами! А мрії юні пластової романтики хай вимріюють бажання всього пластунства стати у праці для прискореного визволення поневоленої України"! — такими словами команданта закінчено дводенне Свято Весни.

Команда Свята Весни складає щиру подяку Кружкові Пластприяту та його голові п-ві Зенонові Дергакові за обильне прохарчування, а особливу подяку складаємо пані Оксані Салдит та штабові пань і пл. сеньйоркам за виявлене материнське серце.

Братчик Славко

Успіх Степана Ринасевича

Серед повені газетних згадок про молодечі успіхи наших ґрадуантів — треба б відмітити радісне родинне свято в домі п-ва Михайла і Ірини Ринасевичів 13-го червня на Квінсі, в Ню Йорку з нагоди радісної й дорогої їм хвилі закінчення середньої школи їх сином Степаном.

Степан Ринасевич

Степан Ринасевич, уродженець Америки, 18-літній ґрадуант, син нових іміґрантів, що вирвані воєнним лихоліттям з різних сторін, знайшли в новому місці поселення — працю та можливості належно виховати своїх дітей на свідомих українців, та дати їм потрібну освіту й добробут. Батько Степана — п. Михайло Ринасевич приїхав сюди із Лемківщини, а мати походить із старої священичої родини Королюків, яких „династія" проживала з діда прадіда в Дев'ятниках, Бібрецького повіту. Вихований в патріотичному дусі, молодий Степан ніколи не скривав під час студій свого українського походження. Він з успіхом закінчив Школу Українознавства в Ню Йорку, та брав живу участь в Пласті, в українському житті та у виступах гімназійного хору.

І як кілька років тому доня п-ва Ринасевичів переходила подібну ґрадуацію, щоб присвятитися студіям літератури в університеті, так тепер молодий Степан блиснув своїми здібностями, здобуваючи одинокий серед колеґ, нагороду від Нешенел Гонор Сосасти, медалю „Амерікен Ліджин Еворд" та медалю „Нешенел Меріт Еворд" — у висліді переведеного голосування професорів, за високі кваліфікації в науці й поведінці.

І треба було бачити радісні обличчя його батьків та рідні під час урочистости вручування дипломів та нагород монсеньйором Т. Данном в гай скулі Непорочного Зачаття в Ню Йорку. А коли під вечір гостинний дім п-ва Ринасевичів не міг помістити численних гостей, що прибули, щоб поділитися з господарями щирою радістю з цієї малої, але такої гарної урочистости, ми старалися дружнім „ґавдиамус іґітур" причинитися до радости молодого, надійного ґрадуанта.

Р. Кобринський

З ЖИТТЯ В ФІНІКСІ, АРІЗОНА

Вшанування 44-ої річниці смерти С. Петлюри та 50-ої річниці закінчення Першого Зимового Походу Армії УНР

31-го травня в залі Осередку СУМА заходами місцевої станиці Союзу Українських Ветеранів у Фініксі, Арізона, відбулась Академія, присвячена згаданим річницям.

Академія відбулась о год. 3-ій після того, як в українській католицькій і православних церквах відбулись панахиди за спокій душ Головного Отамана, померлих лицарів Ордену Залізного Хреста та молебень на честь живих лицарів того Хреста.

Після відіграння американського гимну, Академію відкрив голова відділу УККА інж. Володимир Чопівський, реферат присвячений С. Петлюрі, виголосив інж. М. Ф. Чопівський — голова станиці СУВ-у.

Падає відповідна команда і майор проф. Василь Шкварок вручає 5 рож ппол. О. Генсуровському, який в асисті ветеранів кладе ті рожі, як символ 5 куль ,якими був убитий Головний Отаман, перед портретом С. Петлюри. Портрет удекорований разом з емблемою Зимового Походу, роботи артиста-маляра майора К. Тржепеля.

Наступає хвилина мовчанки.

За сценою грає тужна мелодія сурми у виконанню сурмача летунського полку, стаціонованого у Фініксі.

За цим виконано баляду про С. Петлюру — композитора-бандуриста Григорія Китастого.

Потім були деклямації у виконанню пані К. Ч. а Струнна оркестра СУМА під проводом З. Масного викона кілька пісень, улюблених Головним Отаманом.

На цім закінчилася перша частина Академії.

2-га частина Академії була виконана в бравурному темпі. Перед початком 2-ої частини відограно фанфарний марш з опери „Богдан Хмельницький'. Реферат, присвячений значенню Зимового походу, виголосив учасник Походу п. ппол. О. Генсуровський.

Після реферату на сцену виступили присутні на залі учасники Зимового Походу ппол. О. Генсуровський та майор Константин Тржепель-Елліс. До них, як до лицарів ордену Залізного Хреста, підходить голова станиці СУВ-у майор інж. Ф. Чопівський в асисті майора В. Шкварка, звертається до кожного зокрема зі словами привіту і декорує відповідними стрічками.

Зі словами привіту виступає присутній на залі представник литовської колонії п. генерал Мізеліс.

Численні письмові привіти для лицарів ордену Залізного Хреста та всієї громади відчитав майор В. Шкварок.

На закінчення була деклямація панни Г. Підляшецької та її гарний пластичний танок. Як остання точка був танок „Запорізький герць з шаблями" у виконанню 4-ох хлопців танцювального гуртка „Хуртовина" під проводом п. З. Масного. Цей танок провели хлопці з козацькою бравурою.

Враження від Академії було імпозантне. Академію оваційно прийняли присутні на залі, які закінчили Академію відспіванням національного гимну.

ЗУСТРІЧ З ІРЕНОЮ КНИШ У МОНТРЕАЛІ

Українське жіноцтво Монтреалю „Організація Українок Канади" і „Ліга Українських Католицьких Жінок Канади" вітали 10-го червня авторку нововиданої книжки „Віч-на-віч із Україною". Проф. Ірена Книш поділилася з приятелями враженнями з недавньої поїздки в Україну. Цікава й оживлена дискусія продовжила приємний вечір. Гарно видана й багато ілюстрована книжка „Віч-на-віч із Україною" не тільки дає живі картини сьогоднішньої України, але стане в добрій пригоді нашим туристам, що відвідують рідні землі.

Ольга Басса

ПРО КОНКУРС ПИСАНОК

(Закінчення зі стор. 2-ої)

велике значення. Тут був первовзір — оті клясичні зразки, що їх впродовж віків створила українська земля.

Конкурс показував, якими шляхами пішло писанкарство на новому поселенні. Таке зіставлення могло бути корисне для писанкарів і для широкої публіки, яка писанку любить і шанує.

Музейний Комітет покликав до жюрі пп. Ізу Боярську, Лідію Бурачинську і проф. Дам'яна Горняткевича. Засідання жюрі відбулося 10-го травня. На ньому стверджено, що влаштування Конкурсів — це необхідний засіб якщо наша писанка має продовжувати свою обрядову функцію і вдержувати високий декоративний рівень. Заникання писанки в рідному краю накладає на нас важливий обов'язок. В загальному жюрі ствердило, задовільну участь писанкарів (рок) в цьому першому Конкурсі. Одначе відмітило — відсутність серед надісланих писанок справжньої народної писанки, як її колись писали по селах України. З жалем стверджувало, що писанкарки не присвячують належної уваги традиційним формам орнаменту і кольористики писанок, зате вдосконалюють радше техніку писання писанок. Не було також, або майже не було, індивідуальних писанкових композицій на основі нар. орнаменту.

У висліді признано нагороди — п-і Марії Гаврих за народню писанку з Жовківщини, п-і Оксані Вікул за писанку, оперту на народніх мотивах зі Сх. Поділля і п-і Тані Осадці за писанку власної композиції на основі нар. орнаменту. Відзначення отримали — п-на Діяна Тима за шкрябану з Турчанщини, п-і Е. Кушнірчук за писанку з Гуцульщини, п-і Розалія Захарченко за писанку з Сокальщини, пп. Олена Осідач і Лариса Зєлик за писанки оперті на нар. мотивах різних околиць.

Виставку нагороджених і відзначених писанок у зіставленні з виставкою писанок із різних околиць України у виконанні п-і Марії Мазур Музейний Комітет плянує показати в різних середовищах. Це є перший крок для пізнання й оцінки справжнього стилю української писанки.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

MIKOLAY SZPAK, член УН-Союзу Відд. 181 Т-ва М. Драгоманова в Менвілл, Р. Ай., помер 3 березня 1970 р. на 76 р. ж. Полишив у смутку Анастазію Шпак. Похорон відбувся 5 березня 1970 р. на цвинтарі св. Степана в Менвіллі, Р. Ай.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

EVA USTYJANOWKA, членка УНС Відд. 376 Т-ва Т. Шевченка в Торп, Віс., померла 17 лютого 1970 р. на 79 р. ж. Полишила в смутку 5 синів: Алекса, Алуїса, Івана, Филипа і Майка та 3 доньки: Марію, Стелу і Анну. Похорон відбувся 20 лютого 1970 р. на цвинтарі Голи Гост в Торп, Віс.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Гвязда, секр.

MICHAEL MALISHEWSKY, член УНС Відд. 187 Т-ва Вільна Україна в Тейлор, Па., помер 22 березня 1970 р. на 86 р. ж. Нар. в с. Дорогів, пов. Станиславів, Україна, став членом УНС в 1919 р. Полишив у смутку 2 доньки, 3 синів, 12 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 25 березня 1970 р. на цвинтарі св. Михаїла в Скрентон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Антося Чупруn, секр.

STANISLAW BETIN, член УНС Відд. 156 Т-ва Т. Шевченка в Честер, Па., помер 15 березня 1970 р. на 67 р. ж. Став членом УНС в 1953 р. Полишив у смутку дружину Стефанію, сина Бруна, доньку Ірену. Похорон відбувся 18 березня 1970 р. на цвинтарі Lawn Croft в Честер, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Новак, секр.

ANNA MORYKAN nee DANYLO, довголітня членка УНС Відд. 288 Б-ва св. Димитрія в Бетлегем, Па., померла 11 березня 1970 р. на 69 р. ж. Нар. в с. Дзвинич Горішний, пов. Турка. Стала членкою УНС в 1923 р. Полишила в смутку мужа Івана, дочок: Марію і Анну, синів: Івана і Юрія, сестер: Катерину, Феню, Юлію, 6 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 14 березня 1970 р. на цвинтарі св. Йосафата в Lower Saucon Twp., Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО ПАСТЕРНАК, член УНС Відд. 296, помер 7 березня 1970 р. на 88 р. ж. Став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку сина Волтера, доньку Марію, 3 внуків та 6 правнуків. Похорон відбувся 10 березня 1970 р. на цвинтарі Oakwood в Шарон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ІВАН САЛАМАН, член УНС Відд. 259 С-ва Рожд. Преч. Діви Марії в Чикаґо, Ілл., помер 12 березня 1970 р. на 43 р. ж. Став членом УН-Союзу в 1944 р. Полишив у смутку дружину Ілсу, брата Теодора і батька Івана. Похорон відбувся 14 березня 1970 р. на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Гуглик, секр.

ANDREY DONCHAK, член УНС Відд. 242 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Фраквіллі, Па., помер 11 березня 1970 р. на 75 р. ж. Полишив у смутку дружину, 2 доньки і 3 синів. Похорон відбувся 14 березня 1970 р. на цвинтарі св. Михаїла в Фраквіллі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
И. Чабан, секр.

МИКОЛА МИКИТИН, член УНС Відд. 5 Б-ва св. Николая в Асторії, Н. Й., помер 24 травня 1970 р. на 76 р. ж. Став членом УНС в 1958 р. Похорон відбувся 27 травня 1970 р. на цвинтарі св. Михаїла в Асторії, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 27-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 245 Відд. о год. 7:30 веч. в залі Укр. Правосл. Церкви св. Тройці при 824 Adelin Street. На порядку: звіт делеґатів з 27 Конвенції УНС і відділові справи. — М. Мартиненко, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чор. Січ — 14 Відд. о год. 7-ій веч. в залі Чор. Січі при 690 Sanford Avenue. Проситься чл. вирівняти залеглості. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр., Ф. Мікулинець, кас.

НЕДІЛЯ, 28-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

ДЖАНСОН СИТІ, Н. Й. Піврічні збори Т-ва Запор. Січ — 21-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в приміщенні Мемор. Центру при церкві св. Івана. На порядку: звіти з діяльности Відділу та делеґатів в 27 Конвенції УНС. — Віталій Галич, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6387 Тарзан дає роботу Наомі

WITH MY DAMAGED LEGS, TARZAN, I FEEL SO USELESS TO YOU. GIVE ME SOMETHING TO DO... WITH MY HANDS.
BRAID A BOW-STRING FROM THESE STRONG TUCUN FIBERS, NAOMI... THEN YOU CAN BRAID A LONG, STRONG ROPE.
SOMETIMES INJURED NERVES ARE ONLY TEMPORARILY PARALYZED. IF I PRAY HARD, MAYBE MY LEGS WILL COME ALIVE AGAIN!
1-20-6387

З моїми пошкодженими ногами, Тарзане, я почуваю себе безвартною для тебе. Дай мені щось робити — руками.

Скрути тятиву-шнур з оцих сильних ниток пальми, Наомі. Тоді ти зможеш сплести довгу сильну линву!

Іноколи пошкоджені нерви є тільки тимчасово спаралізовані. Коли буду сильно молитися, то може мої ноги стануть знову здоровими!